

Loven, hvilket naturligvis er noget, jeg ikke afgjort vil modsætte mig, hvis der kunde blive Enighed derom i Rigsdagen. Paa den anden Side vil jeg anføre, at man altid har det i sin Haand, naar man skønner, at en Lov er blevet forældet paa Grund af, at de Forhold, under hvilke den er givet, er ændrede, at fremkalde en Revision og derfor egentlig ikke behøver nogen Revisionsbestemmelse, der forpligter til Fremsættelse af et Forslag til Revision af Loven. Men, som sagt, kan der i øvrigt opnaas Enighed, enes man vel ogsaa om, hvorledes man bør forholde sig i saa Henseende.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) fremsatte nogle Bemærkninger angaaende Lovforslagets § 8 og mente, at der var Grund til at se lidt nærmere paa Afsnit Nr. 3, Stykke C., ud fra den Betragtning, at dette skulde indeholde nogen Art af Forringelse fra den nugældende Lov. Jeg har intet imod, at man omhyggeligt overvejer, hvad der er udtrykt i det her foreliggende Lovforslag. Men jeg vil blot sige, at hvis der skulde være Tale om nogen Forringelse, er det ganske ubevidst. Hensigten har tværtimod været at udvide Omraadet for, hvem der kan opnaa Adgang til, Part i den Erstatning, der maatte blive udbetalt, og navnlig har man jo her haft Opmærksomheden henvendt paa de saakaldte „uægtefødte“ Børn, som der absolut bør sikres en Part af den Erstatning, der staar til Raadighed, hvad enten den paagældende afdøde Forsørger tidligere har været tilpligtet at betale Underholdsbidrag til Barnet eller ikke, og hvorvidt han har ydet Underholdsbidrag. Det har været Hovedhensigten med den ændrede Redaktion af Stykke C., og jeg tror heller ikke, man ved nærmere Eftersyn vil komme til det Resultat, at der er Forringelse eller Tilbagegang, og forsaavidt det kan paavises, er der selvfølgelig ogsaa i Ministeriet Villie til at modvirke dette, thi det har ikke været Hensigten.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om Lærlinge, som jeg ganske kan bifalde, idet det utvivlsomt er saaledes, at naar en Lærling rammes af en Ulykke, mister han ikke blot Muligheden for at skaffe sig den Indtægt, hvorefter Erstatningen beregnes, men han mister ogsaa Værdien af den Uddannelse, han har ofret Tid paa, og vi har derfor ogsaa, det kan jeg godt sige, syslet med Tanken om at føre Lærlingene ind til en bedre Erstatningsberegning, end Loven hjemler, men

man har ment, at det var yderst vanskeligt, de forsikringskyndige har været betænkelige ved at fravige Forsikringsprincippet, og som Følge deraf er det endt med, at man ikke har faaet formuleret nogen Særbestemmelse for Lærlingene, men jeg kan tilsige min Villighed til at forhandle om dette Spørgsmaal, hvis vi i Fællesskab kan finde en Form, hvorunder det lader sig gøre at stille Lærlinge med en vis Uddannelse, som rammes af en højere Grad af Invaliditet, gunstigere end efter Lovens almindelige Bestemmelser.

De Spørgsmaal, det ærede Medlem i øvrigt talte om, Tilkendelse af Erstatning og Muligheden af Statsforsikring i Stedet for Privatforsikring til Varetagelse af denne Opgave, kan meget vel overvejes, og forsaavidt som der er Mulighed for at naa noget frem paa disse Omraader, stemmer det i og for sig med min Opfattelse, at man kommer dertil. Men jeg vil paa den anden Side advare imod at optage saadanne Spørgsmaal, som maatte fremkalde en større eller mindre Meningsforskel og maaske derfor kunde medføre en Forsinkelse af Sagen. Hvis man derfor skønner, at det ikke er muligt at komme frem ad disse Veje, maa jeg henstille, at man indskrænker sig til en Revision paa det Grundlag, der her er stillet Forslag om.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Gerhard Nielsen), der nys havde Ordet, omtalte Ønskeligheden af at skaffe Invaliders Adgang til Uddannelse eventuelt i andre Erhverv, end de tidligere havde været beskæftigede med. Jeg tror, det ærede Medlem har talt om dette før. I hvert Fald erindrer jeg Spørgsmaalet fra en tidligere Lejlighed, og jeg har ogsaa paa den Foranledning ladet paabegynde Indsamling af Oplysninger om Sagen, og saa vidt jeg erindrer, har Arbejderforsikrings-Raadet ogsaa ved en Lejlighed meddelt, at man i denne Institution var inde paa en Undersøgelse i den omhandlede Retning. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem om, at det havde været særdeles ønskeligt, om man var i Stand til at oprette en eller flere Anstalter, hvor Invalidere, der har mistet Muligheden for at fortsætte i deres tidligere Virksomhed, kunde faa en saadan Oplæring, at de maaske kunde paatage sig andet Arbejde og derved lette Samfundet for de Byrder, som deres Invaliditet medfører. Jeg skal med største Interesse tage Spørgsmaalet op til videre Behandling i Ministeriet, og forsaavidt man ikke er naaet tilstrækkelig vidt